

10 óra 25 perc

A napi hírek már tudósítottak róla.

De a krónikás nem érheti be a munka lázában született „ténymondatokkal” noha a tények nyelve, általában, mindig igen beszédes. A budapesti Erzsébet-híd építőinek bravurjáról van szó. Ők július idusán, délelőtt 10 óra 25 perckor, beemelték az utolsó hídelemet. Ezzel pedig lényegében megszületett az új híd a Dunán. A nyolcadik, amely a főváros területén nemesen, büszkén és hasznosan kapcsolja össze az ősi folyam két partját. Persze, még van tennivaló az ünnepélyes felavatásig, nem is kevés. De a mű nehezen az alkotók akarata már győzött.

Ha költő énekelne erről az eseményről, ékes sorokat pengethetne lantján a munka dicsőítésére. A technikus meghökkentően érdekes számokat sorolhatna fel az építmény nagyszerűségének illusztrálására. A politikus elmondhatná: Ime, megint begyógyul egy égetően fájdalmas seb, amelyet a fasiszmus gyilkos keze ütött fővárosunk szépséges testén. Az egyszerű ember pedig, akár városi, akár vidéki, vidáman bólint: Megint gazdagodtunk, megint történt valami a könnyebb és vidámbb életért.

Am, mit mondjon a hét-

köznapok kis és nagy eseményeinek figyelője és számbavevője, az újságíró?

Lelkendezés nélkül, de megindultan gondol mindazokra, akik erejükkel, tudásukkal, tehetségükkel összefogtak e diadal kivívására. Tervezők, mérnökök, munkások, hajósok, adminisztrátorok, sokan, sokan, lankadatlan buzgalommal dolgoztak. Sokan az üzemekben, sokan az irodákban és sokan a szabad ég alatt. Sem a kemény téli fagyok, sem az izzasztó nyarak nem tudták lefogni munkalendületüket. Jöttek a viharos tavaszi szelek, beköszöntöttek az esős, rövidülő őszi napok — ott voltak a helyükön és dolgoztak. Történelmet írtak.

Egy szabad ország szabad fiai, az alkotók: amidőn néhány pillanatra megpihentek, érezhették — tettük nemcsak a jelent szolgálja, hanem a messzi jövőt is. Évtizedek múlnak majd el, meglehet évszázadok, s a büszke híd rájuk emlékeztet majd minden nemzedéket.

Mi pedig, a többiek mind, úgy folytatjuk a még nagyobb építést, a társadalmi hidat a múltból a jövőbe, hogy a béke megmaradjon és soha egyetlen hidunkat, egyetlen alkotásunkat el ne pusztíthassa az embertelen ség.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszályozás

Tárgy

624.2

Hely

Idő

„1964”

Szerző:

Cím: 10 óra 25 perc

Forrás:

Közlekedési híradás

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Személy